

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Difficultas II. Quomodo elementa maneant in mistio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

EXPLICATUR mistio. Pro ratione formali, ut quo sumpta, quod sit mistibilium alteratorum unio. Ita Aristoteles: Et deinde, quia formalis ut quo missionis, non est aliud, nisi ratio per quam mistum ut quod constituitur, jam autem mistum ut quod, non alio ut quo constituitur nisi unione, & quia hoc quod hic definitur est mistio ut sic accepta, quando ponitur *Ly mistibilium*, non ponitur definitum in definitione, quia hoc definitum in presenti est ratio formalis ut *Quo*, non autem ut quod, quale est mistum. Ipsa autem mistio pro termino ad quem, seu ipsum mistum, est totum substantiale ex elementis alteratis constitutum; Unde si queratur, quid sit mistibilium alteratorum unio, bene ista mistibilitas per constitutionem ex elementis alteratis describetur.

Quod attinet ad conditiones Missionis.

Prima Condicio est. Ut non sit mistio secundum accidentia in eodem subiecto existentia, sed secundum ea, quibus competit esse completas substantias. Condicio hæc sumitur ex 1. de Generatione textu 28. propter defectum huius conditionis, materia & forma non dicuntur misceri, neque enim sunt completæ substantiæ, albedo item & nigredo.

Secunda Condicio. Ut mistibilia sint mutuo activa & passiva alterative, adeoque habeant communem materiam & accidentia. Unde duo Angeli si secum unirentur, non essent mistum, quia nec communem materiam nec alterativa accidentia habent. Sumitur id ex textu 87.

Tertia Condicio. Ut propter faciliorem missionem mistibilia sint divisibilia in partes exiguas, sumitur hæc conditio ex textu 84. defectu huius conditionis adamas non miscetur facile, cum aliis corporibus.

Quarta Condicio. Ut sint proportionata corpora ipsa, in ratione agendi, ex textu 88. & 89. defectu huius conditionis, si aqua guttam rogo infundas, non fit mistio.

Quinta Condicio. Ut mistibilia, possint ex quacunque misti parte generari, est conditio ex textu 47. Ratio quia ex quacunque parte non generarentur, jam supponeretur illa pars, non esse mistum.

DIFFICULTAS II.

Quomodo elementa maneat in Mistio.

Duplex est hac in parte sententia; alii dicunt formaliter entitateque sua retenta, esse in misto. Id docent ordinariè Medici quibus adhæsit Dandinus lib. 2. de anima digressione 8. Alia sententia docet elementa manere nonnisi virtualiter, hoc est, ratione qualitatum debitarum elementis, quæ restrictæ & temperatæ inibi sunt, estque communis reliquorum.

DICENDUM est. *Elementa manere nonnisi Virtute in misto.*

PROBATUR 1. Auctoritate Aristotelis de Generatione textu 84. & 89. & 2. de Generatione textu quadragesimo septimo & 2. de partibus animalium capite primo. Ratio ejusdem est. Elementa sunt omnium rerum principia prima, manereque debent in re genita, si enim non manerent, non essent prima principia, compositiva omnium, si manent, debent manere nonnisi virtute, quia aliàs non daretur vera generatio, sed solum alteratio, si enim erit aer, inquit Aristoteles 2. de Generatione textu 31. siquidem permanet, alteratio erit non generatio.

PROBATUR 2. Communi argumento. Vel formæ elementorum manent in eadem parte subiecti, hoc est materiæ, vel in diversis partibus. Neutrum dici potest; non secundum. Tum quia sequeretur quod nullius misti materia esset continua, nam ita distincta continuari non possunt, absurdum etiam est dicere, quod aurum purum, heterogeneas partes habeat, sequereturque contra Aristotelem 2. de Generatione textu 47. quod non ex qualibet parte misti segregari possent elementa, nec posset illud mistum, nisi ratione totius dici mistum; non autem ratione partium, haberetque se ratio misti sicut decem, quod singulis, suis partibus non convenit, sequereturque ulterius quod illud mistum, & esset arbor v.g. & aqua, quia utriusque haberet formam substantialem, nec jam pars misti appellabitur mistum contra Aristotelem 1. de Generatione textu 86. Non potest etiam dici primum, quia aliàs duabus formis substantialibus; una eademque materia informaretur.

PROBATUR 3. Vel in misto præter formas substantiales elementorum datur forma distincta realiter à prioribus, quæ sit forma misti, vel non datur; neutrum dici potest; quod ipsum probatur, si enim non datur præter formas substantiales elementorum, distincta realiter forma misti: Ergo nullæ res sunt distinctæ speciei, quia omnes habent easdem formas específicas, & nihil insuper substantiale specificum est in uno misto, quod non sit in alio, si autem insuper datur forma misti: Ergo non dantur formæ elementorum. Quod ipsum probatur; quia vel potest præstare totum id illa forma, quod præstarent elementa, vel non potest, si potest, ergo otiosa erunt ipsa elementa, si non potest. Ergo illa forma & esset forma misti, ut supponitur, & non esset forma misti: Quia sicut forma ignis, quæ non potest præstare id quod præstat forma aquæ, est forma nonnisi simplex, nec est forma misti, ita nec illa forma misti, erit forma misti; Nec apparet undenam transeat in denominationem, & esse formæ misti.

RESPONDEBIS, formam misti, se solam non posse præstare, quod præstant formæ substantiales elementorum; sed indigere formis illorum, tanquam dispositionibus.

CON-

CONTRA erit: Quia non est ratio, cur non sit contenta forma misti, solis qualitatibus elementorum, pro dispositione. Tum quia non est explicabile, an illarum dispositiones, sint in tota materia, an tantum in parte materiae. Tum quia talis collocatio formarum elementarium, vel est in homogeneis. Vel tantum in heterogeneis, si tantum in heterogeneis: Ergo ratio misti quae talis, salvari potest sine his elementis; cum ratio misti salvari possit in homogeneis. Si etiam in homogeneis. Ergo non erit jam homogeneum, quia involvit tot heterogeneitates formarum.

DIFFICULTAS III.

Solvuntur Objectiones.

OBJICITUR 1. Auctoritas Aristotelis.

Prima est ex Metaphysicis ex 5. Metaphysicorum Textu 4. & 7. Metaphysicorum Textu 60. ubi definitur elementum esse id ex quo quidpiam fit, cum insit.

RESPONDETUR. Sufficere ut insit virtualiter, & quoad qualitates, ineritque misto elementum quoad suas virtutes.

Secundus Locus est. Quia sicut docet Aristoteles primi Physicorum Textu 83. Materiam inesse actu iis quorum est materia, ita secundi Physicorum Textu 31. dicitur, elementa esse materiam misti.

RESPONDETUR. Mistum habere materiam Physicam, elementa autem sunt materia illius insuper, secundum suos qualitates spectata.

Tertius Locus est. Ex libro de caelo ubi 3. caeli Textu 63. docet elementa non retinere in misto propriam figuram.

RESPONDETUR. Inde non sequi, quod retineant suam Entitatem, quando autem 1. Caeli Textu 1. & 2. docet, mista moveri predominantis elementi motu, sufficienter ille locus intelligi potest, de Praedominio non secundum Entitatem, sed secundum qualitates.

Quartus Locus est. Ex libris de Anima ubi 2. de Anima Textu 39. dicit Aristoteles nisi Anima esset in corpore, fore ut elementa distraherentur, & propria loca capefferent; & Textu 62. quaeritur: cur elementa in sensu existentia, non sentiunt quae omnia supponunt dari actu elementa in misto.

RESPONDETUR. Primum Textum procedere contra Empedoclem, qui viventibus animam negabat, & dicebat plantas radicari, quia a terra ad centrum propelluntur, ramos vero se attollere quia ab igne sursum attolluntur. Secundus autem locus inquitur cur qualitates elementorum non sentiant; inde autem nihil evincitur contra conclusionem.

Quintus Locus est. Ex 1. De Penetratione Textu 34. ubi negat lignum cum igne misceri, qui lignum dum comburitur, vertitur in formam ignis: Ergo supponit ad misionem requiri ut mistibilia retineant formas.

RESPONDERI potest; non ideo praecise lignum non misceri cum igne, quia corrumpitur, sed quia vertitur in ignem, & non in aliquid tertium commune, ut debet fieri in misto. Quando autem textu 84. docet: posse elementa separari a misto, intelligendus est, non de separatione locali, sed de Generatione, eo quod in misto sint tanquam in medio communi, in quo virtualiter, ratione qualitatuum continentur elementa. Dicit autem quod separari possint, non autem generari, ut ostendat diverso modo generari elementa ex elementis, diverso ex mistis. Nam universaliter quando elementum generatur ex elemento, non est necesse ut qualitates generandi, quoad utramque combinationem contineat in se elementum, sicut continetur in misto. Quando autem textu 90. dicitur ibidem, quod mistio sit elementorum alteratorum & non corruptorum mistio id non convincit; nam hoc solum vult Aristoteles, scilicet ipsas illas qualitates alteratas, & refractas esse debere, nec dicit simpliciter elementa corrumpi, cum quoad virtutes contineantur in misto.

OBJICIUNTUR 2. aliqua principia.

Primum est, quod ex qualitatibus colligatur esse alicubi aliqua forma, & sic ex qualitatibus & dispositionibus arboris, colligitur Cedrum esse arborem. Ergo cum per nos maneat qualitates elementorum in misto, poterit colligi manere formas.

Secundum Principium est, quia forma eo usque durat, quousque habet suas dispositiones, elementa autem habent suas dispositiones in misto.

RESPONDETUR utriusque principio: quod qualitates & dispositiones non quomodocunque sumptae arguant formam, alias cum accidentia quae erant in genito, maneat in corrupto, deberemus asserere, quod simul sit corrupta & genita forma. Tunc ergo qualitates & dispositiones arguunt formam substantialem, quando habentur ultimae dispositiones & in mensura requisita, cum tamen in misto virtutes elementorum sint refractae.

OBJICITUR 3. Mistio est elementorum unio. Unio autem arguit existentiam unibilium.

RESPONDETUR. Talis arguitur existentia unibilium ex unione, qualis supponitur esse unio. Et quia supponitur esse unio, non nisi ratione qualitatuum elementarium attemperatarum, etiam non nisi illae qualitates manere debebant.

OBJICITUR 4. Res in quae resolvitur, ex his & componitur. Mistum autem resolvitur in elementa.

RESPONDETUR. Resolvi hominem in elementa non proprie, sicut dum fit resolutio in materiam & formam: sed improprie; quia tum primum ex misto generantur. Unde quando stillat arbor, non est illic aqua elementaris, nec spiritus in animali sunt realiter ignis.

Obji-